

Kéky-Magyar Éva

Kéky-Magyar Éva festő- és grafikusművész 1931. január 20-án született Sopronban, édesapja dr. Magyar Pál erdőmérnök, egyetemi tanár, édesanyja Földváry Ida volt.

Képzőművészeti alapismereteit Ágoston Ernő képzőművészeti szabadiskolájában (1955—56) szerezte meg. Elvégezte az Állami Képzőművészeti Akadémiát, az 1956-os forradalom és szabadságharc leverése után el kellett hagynia az országot, mivel a forradalom alatt nyugati vöröskeresztes szállítmányokat navigált a fővárosi kórházakhoz.

Ezután Németországban folytatta tanulmányait. A karlsruhei Képzőművészeti Akadémián grafikát (1957—59), Párizsban Johnny Friedlaendennél rézkarcot (1959—60), Darmstadtban az Iparművészeti Főiskolán pedig kerámiát tanult. Ezt követően különböző műhelyekben ismerkedett a művészettel. 1962 óta szabadfoglalkozású festő- és grafikusművész volt.

Férjével (Kéky Gyula) 1962-ben költözött Ausztráliába, Sydneybe, ahol egy ideig rézkarcot tanított, akrilfestéssel és színes rézkarcok készítésével foglalkozott. Közben számos tárlaton vett részt, sőt önálló kiállításai is voltak. Képeinek szürreális világát egyfelől az európai kulturális hagyomány, másfelől ausztráliai élményei táplálták.

Hazaköltözésük óta 1972-89 között Szombathelyen és Magdeburgban élt és dolgozott, visszavonultan a művészeti közélettől, ebben az időszakban is nagyon sok önarcképet készített, színes rézkarcai alapján felvették a Művészeti Alapba. Mint volt nyugati „diszidenst” a pártállam titkosrendőrsége teljes megfigyelés alatt tartotta a rendszerváltásig. Nyugat-Dunántúl szinte valamennyi képzőművészeti rendezvényén szerepelt, különösen választott lakóhelyén, Szombathelyen.

Kéky Magyar Éva életének második felét töltötte számítógépes grafikák megalkotásával. 1986-ban jutott először számítógéphez. A komputergrafikákkal párhuzamosan kidolgozta sajátos enkausztechnikáját, amelynek során méhviaszt használt a festéshez tartósítószerként. A méhviaszt lúggal fehérítette, majd ebbe forrón pigmenteket kevert, és ujjnyi vastag festékrudakat állított elő. A bal kezébe hőlégpisztolyt vett, azzal hevítette állandóan a jobb kezében tartott festékrudat, amellyel üvegszövetre dolgozott.

Önmagáról így vallott: „Munkámat a festészet és grafika terén mindig egyformán fontosnak tartottam. Ausztráliában a '60-as években főleg akrillal festettem vászonra és akvarellal papírra, közben

pedig kidolgoztam saját, színes rézkarc technikámat. 1971-től, Magyarországra visszatérve akrofesték hiányában főleg akvarellt festettem és folytattam a rézkarcot. Utóbbival a világmindenségben található egységet egy sorozatban juttattam a magam módján kifejezésre. Ezt a sorozatot 1977-ben fejeztem be azzal, hogy szerintem a rézkarctechnika már többé nem időszerű, és át akartam térni a számítógépes festésre, ami számomra a fényvel való festést jelentette a monitoron. Erre azonban csak kilenc évvel később, 1986-ban lett lehetőségem. Alkotómunkám lényege külföldön az volt, hogy kifejezzem, mit jelent idegenben hazátlanul élni. Amióta hazatértem, azon igyekszem, hogy egyre magasabb színvonalon dolgozzak. Az összefüggéseket akarom kifejezni, amelyek megtalálhatók az atomoktól a világmindenségig, a természeti erőket, amelyek mindent mozgatnak és egyidejűleg egyensúlyban tartanak. A természeti erők általában véve láthatatlanok, mégis fel lehet hozni egyszerű, mindennapi példákat, amikor megfigyelhetők. Ilyen a füst mozgása a szélben, a felhők alak- és kiterjedésváltozása, ugyanígy a világmindenségben az anyag minden megjelenési formája a földtől a galaxisokig...”

Képei megtalálhatók Ausztrália több képtárában és a Smithsonian Institution washingtoni kiállítótermében. Számontartja őt az angol nyelvterület szakirodalmá is, többek közt az Encyclopedia of Australian Art (London, 1968).

Környékünkön több egyéni kiállítása volt Sopronban kétszer, Fertődön, Eisenstadt-ban. Hagyatékának egy része a Markusovszky Kórház folyosóin látható.

Kéky-Magyar Éva festőművész, grafikus 1998. április 21-én hunyt el Münchenben. Hamvai a családi sírban nyugszanak a Szent Mihály temetőben (Pozsonyi u. 1. sz.).

Irodalom:

Magyar festők és grafikusok adattára Szerk.: Seregélyi György Szeged, 1988

Hárs József: Kéky Éva kiállítása (Liszt Ferenc Művelődési Központ 1977. március 19—29) In: Soproni Szemle, 1977 (31. évf.) 4. sz. p. 363-364.

Golovics Lajos: Művek a ládafiában (*Kéky Éva* művészetéről) In: Életünk 1988. (26. évf.) 8. sz. p. 731-737.

Tóth Csaba: Változatok egy témára - Vas megyei képzőművészek önarcképei I. rész In: Vasi Szemle 2017 (71. évf.) 4. sz. p. 476.

Vas Népe, 1999. február (44. évfolyam, 26-49. szám)1999-02-17 / 40. szám 7. p.

Kisalföld, 1997. március (52. évfolyam, 51-74. szám)1997-03-14 / 62. szám 6.p.

Internet:

Hazaért a Nektármadár - Kéky-Magyar Éva: Átélt mítoszok kiállítása a Képtárban

http://vaskarika.hu/hirek/reszletek/5913/hazaert_a_nektarmadar-keky-magyar_eva_atelt_mitoszok_kiallítása/

A önarckép forrása: <https://docplayer.hu/75388858-Evszazadok-ota-az-onarckep-a-kepzuveszet.html>